

РЕШЕНИЕ

№ 8787

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в публично заседание на 02.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **426** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на А. Н. Ц., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], бл. №30А, ет.14, ап.137 съдебен адрес [населено място], [улица], вх.А, ет.3, ап.9, чрез адв. П.-М. Бозов срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 25-4332-005934/15.12.2025 година по чл.171, т.1, б.“З“, гг) от ЗДвП на полицейски инспектор в СДВР, отдел „ПП“, с която е наложена ПАМ- временно отнемане на СУМПС до решаване въпроса за отговорността, но не за повече от 6 месеца. В същата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, представлява се от адв. Бозов, който поддържа жалбата по изложените в нея съображения и претендира присъждане на разноски.

Ответникът – полицейски инспектор в СДВР, отдел „ПП“ не се явява и не се представлява, депозирани са писмени бележки от процесуален представител юрк. П., в който се излагат съображения за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсулско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 08.12.2025г. срещу А. Н. Ц. е съставен акт за установяване на административно нарушение

(АУАН) ГА № 4035516 за това, че на същата дата около 20.30ч., в [населено място], по [улица] посока на движение от [улица] към [улица], управлява лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост и извършената проверка се установило, че регистрацията на автомобила е служебно прекратена на 25.11.2025г. по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Извършеното нарушение е квалифицирано по чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП - водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

На същата дата въз основа на съставения АУАН ГА № 4035516 с идентични мотиви със ЗППАМ № 25-4332-005934, на полицейски инспектор в СДВР, отдел „ПП“, на основание чл. 171, т. 1, б. з), г) ЗДвП е приложил спрямо жалбоподателя принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от шест месеца.

Заповедта е връчена на 06.01.2026г., а жалбата срещу нея е депозирана на 12.01.2026г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП (редакция ДВ, бр. 64 от 2025г., в сила от 7.09.2025г.) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Със Заповед № 513з-12086/14.10.2025г. на Директор на СДВР /л. 20/, е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, сред които и ответника. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, като формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Независимо от това, съдът намира, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон.

Нарушението, заради което е приложена процесната ПАМ спрямо жалбоподателя Ц. е за това, че е управлявал автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , регистрацията на която е служебно прекратена на 25.11.2025г. по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП.

Цитираната норма на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП в редакцията си до изм., бр. 64 от 2025г., в сила от 7.09.2025г., е предвиждала, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Т.е. за да произведе действието посочено в ЗДвП, прекратяването е необходимо уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и уведомление от ПП на собственика на пътното превозно средство.

Н. на 143, ал. 10 от ЗДвП и тези, с които тя систематично и смислово е свързана са променени и считано от 07.09.2025г. и към датата на издаване на процесната ЗППАМ обаче същата вече има друго съдържание, което не изисква уведомление на собственикът на МПС.

Същевременно обаче, такова уведомление дължи информационния център по чл. 574, ал. 10 от КЗ, считано от 01.08.2025г. Нормата чл. 574, ал. 10 от КЗ предвижда, че информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен

договор за тази застраховка.

Според ал. 11, компетентните органи по ал. 1 предприемат мерки за спиране от движение на превозните средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на превозното средство. В тази връзка Информационният център обменя информация с компетентните държавни органи, които:

1. (изм. – ДВ, бр. 63 от 2025г., в сила от 01.08.2025г.) регистрират превозните средства в Република България;
2. осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата;
3. осъществяват контрол върху лицата, извършващи периодичен преглед за техническата изправност на пътни превозни средства;
4. осъществяват контрол върху обществения превоз на пътници и товари.

Според ал. 12, данните от Информационния център – до доказване на противното, удостоверяват застрахователя, номера на договора за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или "Злополука" на пътниците, началната и крайната дата на покритието, регистрационния номер и номер на рама (шаси) на превозното средство.

По делото няма доказателства обаче и че към дата на издаване на процесната ЗППАМ такова уведомление от информационния център за прекратяване на регистрацията е било изпратено.

Тоест в конкретната хипотеза не е била изпълнена процедурата на уведомяване на водача такава, каквато е станала след 01.08.2025г./07.09.2025г. вкл. каквато е била и към 08.10.2025г. По делото няма доказателства за уведомяването на собственика за прекратената регистрация на МПС поради липса на застраховка ЗГО нито от ответника, нито от Гаранционния фонд, нито от Информационния център, поради което не може да се приеме, че е налице извършено нарушение от него на нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, а от жалбоподателя по настоящето дело - на 140, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 175, ал. 3 от същия закон и от там - да се обоснове прилагането на процесната ПАМ на това основание.

Нещо повече, следва да се има предвид, че според представения с преписката АУАН претендираното нарушение е извършено около 20:30 часа на 08.12.2025г. В 17.42ч. на 09.12.2025г., според приложената по делото справка от МВР /л.14/ служебната регистрация на автомобила е била вече възстановена, с което обективно нарушението, за преустановяване на което и предотвратяване на други от същия вид е било прекратено. В тази връзка, е напълно безпредметно отнемането на СУМПС на водача на този автомобил за срок до решаване на въпроса за отговорността му, но не за повече от 6 месеца, тъй като целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо него придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има. В тази смисъл е и Определение 1661/13.02.2026г. на Седмо отделение на ВАС, в което е посочено „...следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 143, ал. 10, изр. 2 от ЗДвП, която указва, че служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Процесният случай, разгледан в светлината на цитираните разпоредби показва, че към момента на сключване на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ и представяне пред административния орган на валидна полица за това, са настъпили материално правните предпоставки за служебно възстановяване на прекратената регистрация на превозното средство. .. Със сключването на валидна застраховка

„Гражданска отговорност“ са постигнати целите по чл. 22 от ЗАНН - предотвратяване и преустановяване на административното нарушение и предотвратяване и отстраняване на вредните последици от него.“.

По изложените мотиви съдът намира жалбата за основателна, което налага отмяната на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005934/15.12.2025 година по чл.171, т.1, б.“З“, гг) от ЗДвП на полицейски инспектор в СДВР, отдел „ПП“.

При този изход на делото е основателна претенцията на жалбоподателя за разноски, каквито му се следват за внесената държавна такса в размер на 5,11 евро /10 лева/ за образуване на делото и платения хонорара за адвокат в размер на 650 евро. Наведено е от ответната страна възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорара. Съдът съобрази разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба №1 от 2004г. за възнагражденията за адвокатска работа, според която минималното възнаграждение за дела без правен интерес е 1000 лева или 511,29 евро. Прецени фактическата и правна сложност на делото, включително обстоятелството, че делото е решено в едно съдебно заседание, без разпити на свидетели или назначаване на експертизи и прие, че са налице основания за редуциране на адвокатското възнаграждение до 511,29 евро. Като на жалбоподателя се следват разноски в общ размер от 516, 40 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, III отделение, 79 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Н. Ц., с ЕГН [ЕГН] Заповед за прилагане на ПАМ № 25-4332-005934/15.12.2025 година по чл.171, т.1, б.“З“, гг) от ЗДвП на полицейски инспектор в СДВР, отдел „ПП“.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на А. Н. Ц., с ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 516, 40 евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.